

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Veronika Čechmánková

Název práce: Jídlo jako vyjadřovací prostředek v současném umění

Posudek vedoucí/ho práce ☐

Posudek oponenta/ky ☒

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....C.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....E.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....C.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....C.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....B.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....B.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C.....

Celkové hodnocení bakalářské práce.....C.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Veronika Čechmánková si pro teoretickou práci zvolila téma, které úzce souvisí s její vlastní uměleckou tvorbou. Obecně řečeno je jí jídlo jako motiv nebo výrazový prostředek ve výtvarném umění. Práce ale nemá syntetizující ambice, autorka se omezuje na rozbor několika konkrétních uměleckých děl. Struktura práce je přitom určena srovnáním čtyř historických „případů“ a čtyř současných uměleckých projektů.

Například Leonardova *Poslední večeře* tak tvoří dvojici s výstavou *Happy Family* Barbory Fastrové a Johany Pošové (Fotograf Gallery, 2018). Souvislost obou těchto děl vidí Čechmánková v tom, že se u obou autorů objevuje „motiv hostiny, večeře jako místa společného setkávání“. Konkrétně pak poukazuje na chléb, který ve Fotograf Gallery zpřítomňovaly keramické krajíce plesnivého chleba s veristicky vyvedenou glazurou. Plíseň má v interpretaci autorky odkazovat k „proměnlivosti mezilidských vztahů“, na Leonardově obraze je zase zachycen Jidáš v momentě, kdy se natahuje pro chléb a kdy zároveň Ježíš oznamuje, že se mezi jeho učedníky nachází zrádce. „V obou případech“ je podle autorky chléb „ukázkou rozporuplnosti mezilidských vztahů, které se neustále proměňují“.

Způsobu, jakým Veronika Čechmánková srovnává dílo Leonardovo a práci dvojice Pošová + Fastrová, ukazuje zároveň limity jejího přístupu. Ten má často v podstatě ikonografický charakter (sama autorka hovoří o symbolech), přitom například právě u projektu *Happy Family* je ale pro účín díla zásadní až hapticky či olfaktoricky zakoušené zpřítomnění plesnivé chlebové matérie nebo kůry loupané mandarinky. Způsob, jakým pracuje s jídlem Fastrová s Pošovu, má jen velmi málo společného se dramatickou figurální scénou Poslední večeře situovanou do iluzivně budovaného prostoru. Jistě by bylo možné nalézt v dějinách umění vhodnější díla ke komparaci, taková, která by vedla k přesnějšímu postižení toho proč a jak pracují někteří současní umělci s jídlem. (Nabízejí se například veristicky pojatá zátiší holandského zlatého věku.)

Jakkoli je zcela v pořádku, že se autorka omezuje na rozbor několika konkrétních děl, která jsou jí blízká, chybí v práci něco jako úvod do tématu „jídlo v umění“. Velmi omezená je i práce s literaturou, ve které úplně chybí zahraniční tituly. Přes vyslovené výhrady doporučuji práci k obhajobě a navrhuji C.

Datum:

Podpis: